

Εἶδ' ὡς Πιόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὸ πόδε.
 Ἐπειτα γρηναῖο ἔγχετο, αὐτὸς ὦν νέος
 Καὶ πρὸς τῆς τοῦτοῖς, πῶ ἑαυτὸς μητέρα.
 Εἶτ' ὄξε πύφλωσεν αὐτὸν. Δι. δὲ δαίμων ἄρ'
 λῶ,
 Εἰ καὶ σαπῆρησέ γε μετ' Ἐρασινίδου,
 Εὐειπ. Δι. εἰ γὰρ ἐγὼ δὲ αὖ πρὸς λόγους καλῶς
 ποιῶ.
 Αἰχ. Καὶ μὲν μὰ τ' Δι', ἐκατ' ἔωσ' γέ σου
 κνίσω
 Τὸ ρῆμα ἔκασον, ἀλλὰ σὺ τοῖσιν θεοῖς,
 Ἀπὸ Ληκυθίας σου αὖ πρὸς λόγους διαφθε-
 ρῶ.
 Εὐειπ. Ἀπὸ Ληκυθίας σὺ αὖ ἐμοί; Αἰχ. ἐνὸς μό-
 νου.
 Ποιεῖς γὰρ ἔτι, ὡς τ' ἔναρμόψην ἄψαν
 Καὶ κωδάρων, καὶ Ληκυθίων, καὶ θυλάκιον,
 Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι δείξω δὲ αὐτίκα.
 Εὐειπ. Ἰδὺ σὺ δείξεις; Αἰχ. φημί. Δι. καὶ δὴ
 χεῖρ ἔχων.
 Εὐρ. ἠὶ γυπῆσ', ὡς ὁ πλείστος ἔπαρτα λόγος,
 Ξυλοπαῖσ' πενήτηντα, ναυτίλω πλάτη
 Ἀργὸς καταχών. Αἰχ. Ληκυθίον ἀπώλεσεν.
 Δι. Τετὴ πῶ τὸ Ληκυθίον; ἐκλαύσει;
 Λέγ' ἔπειθ' αὐτὰ πρὸς λόγους, ἵνα καὶ γινώσκω.
 Εὐ. Διόνυτος, ὃς θυροῖσι καὶ νεβροῖν δοράς
 Καταπλῆσ' ἐν πάλαισι Παρνασσὸν κατὰ
 Πηδᾶ χοροῦν. Αἰ. Ληκυθίον ἀπώλεσεν.
 Δι. Οἱ μοι πεπληθύνθη αὐτίς ὑπὸ τ' Ληκυθίου.
 Εὐειπ. Ἀλλ' ἐδὲν ἔσται πρὸς ἄλλα. πρὸς γὰρ του-
 τῶν
 Τὸν πρὸς λόγους ἐχέξει πρὸς ἄλλα Ληκυθίον.
 Οὐκ ἔστιν, ὡς περ πάντ' ἀνὴρ δὲ δαίμων εἶ.
 Ἡ γὰρ περικὸς ἐσθλὸς, ἐκ ἔχει βίον,
 Ἡ δὲ συγχρῆς ἄν. Αἰ. Ληκυθίον ἀπώλεσεν.
 Δι. Εὐειπίδη. Εὐειπ. τί ἔστιν; Δι. ὑφέσθαι μοι
 δοκεῖς.
 Τὸ Ληκυθίον γὰρ τὸ γὰρ πνευσεῖ πολὺ.

A Post ad Polybum proserpsit, utrumque pedem
 tumens:
 Præterea anum duxit, iuuenis ipse admodum,
 Et genitricem quidem suam: se denique
 Ipsum excæcanit. BA. at beatus ille erat:
 Si militasset cum infelici Erasimide.
 EV. Nugaris: equidem prologos ego recte paro.
 Æs. Non sanè: neque ego vellicabo hic singula
 Verbotenus, sed propitijs Deis, tuos
 Prologos una subuertam forma carminis:
 Quam à parua ampulla Lecythion appellant.
 EV. Tùne meos prologos Lecytheo? Æs. & solo
 quidem.
 Nam ita prologos facis, ut cuius voci applicem
 Pelliculam, vel culeolum, vel Lecythion
 In Iambicis: atque hoc nunc ostendam illicò.
 EV. Tùne hoc ostendes? Æs. ita loquor. BA. di-
 cere opus est.
 EV. Ægyptus, ut fama huius rei percrebuit,
 Cum liberis quinquaginta, rate nautica
 Argos prehensens. Æs. Lecythulum deperdi-
 dit.
 BA. Quod hoc erat Lecythium? non pænas da-
 bit?
 Dic alium ei prologum, ut cognoscam denuò.
 D EV. Dionysus, hasta & hinnulorum pellibus
 Quæ cinctus, in piceis, iugum Parnasseum
 Saltu pererrat. ÆS. Lecythulum deperdidit.
 BA. Hei mihi, iterum percussus sumus à Lecytho.
 EV. Nihil interest, nam ad huic, quem recitabo
 prologum
 Non poterit rursus applicare Lecythum,
 Nemo est ab omni parte felix: si bonus
 Et nobilis sit, non habet victum tamen:
 E Ignobilis sit. Æs. Lecythulum deperdidit.
 BA. Euripides. EV. quid est? BA. wideris ce-
 dere.
 Nam hic Lecythulus magnos emittet spiritus.

Σχόλια. Μετ' Ἐρασινίδου.] εἰς τῆς πρὸς Ἀργίνουσαν
 ἐρατῆρας ἄντων δυσυχίας. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ, οὗτός
 τε καὶ οἱ ὑπομειναντες. Θράσυλλος, Περικλῆς, Αἰεσο-
 κράτης, Διομήδων, ὡς φησι Φιλόχορος. Δημήτριος δὲ
 φησι, πρὸς τὴν ἑταίρην τὴν Ἐρασινίδην, τὸ καὶ κλοπῆς
 κατηγορηθῆναι τῆς πρὸς Ἐλλησπόντων χρημάτων.
 ΒΙΣΕΓΥΣ. Ἀπὸ Ληκυθίου σου.] ἡ Ληκυθία
 πρῶτον τῶν τοῦ Ληκυθίου, ὅπερ ὑπομεινόμενον, καὶ
 πρὸς τὸν ἄλλον. Ληκυθία δὲ, ἢ Ληκυθίον ὅταν ὅτε αὐτὸ καὶ
 πῶς σημασιαν, δὲ καὶ δὲ κυεῖται τὸ λύχρον, καὶ ἐλαφοδόνον
 ἀργεῖον, πρὸς τὸ ἔλαρον κούθειν. μεταφορικῶς δὲ Λη-
 κυθίον καλοῦσι τὰς ζυγροφάδας, καὶ ἀκροβολίας, ὡς τῆ
 Ληκυθία χρωσθῆμι νυκτός ποιούμενον, καὶ ἐνίοτε πῶς με-
 γαλορῆμωνίαν, καὶ ἐπὶ τὸν ἴσθμον. ὅταν τὸ ληκυθίον, τὸ
 ἀκροβόλον, τὸ γὰρ φωνῆ ἢ μεγαλορῆμωνέιν, ἢ φοφῶν λα-
 λῆν, ἐν τῷ τοίνυ ὁ Αἰχύλος τῶν Εὐειπίδην ἀπειλεῖ τοὺς
 ἐκείνου πρὸς λόγους τοὺς ἄγαν ὀγκώδεις ὑφ' αὐτοῦ ῥα-
 δίας διαφθεράσσει. Ἄλλως, ἐκ τῆς τοῦ ποιοῦ τοῦ ἡμῶ-
 των ἐκ ἀπὸ τῶν εἰκάσειας τοὺς Αἰχύλου πρὸς Εὐειπί-

δὲ λόγους ἔτω νοεῖται δὲ ἡ ἀσπὶς, ὡς εἰ λέγοι, ἐγὼ σε τοῖς
 ἰδίους σου ὄπλοις, ἢ ῥοῦ τῆς πρὸς τῶν ἰαπεινῶν, ἢ ἰαπεινῶν
 πρὸς λόγους λεπτολογίας, καὶ φλυαρίας διαφθερῶ.
 Σχ. Ποιεῖς γὰρ ἔτι.] ἔτι γὰρ τὸς λόγους ποιεῖς, ὡς πάν-
 τα πρὸς δὲ ἐχέει, ὅτι μικροπρεπὲς τὸ κωδάρειον. ἐκ ἔτι ὅ
 θυλάκιον, ἀλλ' ἐάν τις ποιήσῃ θυλάκιον, ἐκ ἔτι ῥοῦ.
 Αἰγυ-
 πτος ὡς ὁ πλείστος ἔπαρτα λόγος. Ἀρχελαῖος αὐτὴ ἔστιν ἡ
 ἀρχή, ὡς τινες φεῦδ' ὡς. ἐ γὰρ φέρεται ἡ Εὐειπίδην λόγος
 ἐδὲ τὸς τοῖστος, ἐ γὰρ ὅτι φησιν Αἰεσοφάνης τῆς Ἀρχελαῖος,
 εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὑπερον, ὅ ὃ Αἰεσοφάνης τὸ ἔξ ἀρ-
 χῆς καὶ μῦθον εἶπε. Διόνυτος ὅς. ἢ ὑπὸ πύλης ἡ ἀρχή, κα-
 θαπλῆσ' ὅ ἀνὴρ τῆς πυρφόρος, φησὶ γὰρ τὰς δ' ἄδ' ας. ἀλ-
 λως, καθάπλῆσ'. Τιμαχίδας, ὡς Ταρκετός, καθάπλῆσ'. τὸ
 ἔτι ἔτι γὰρ λείον, δὲ καὶ τὸ ἔτι καθάπλῆσ'. Πηδᾶ χο-
 ρέων.] προσήρτησε τὸ Ληκυθίον ἀπώλεσεν. τὸ ὅ λαιπὸν τῆ
 ἰάμβου, καθάπλῆσ' αὐτὸν ἀπώλεσεν. τὸ ὅ λαιπὸν τῆ
 ἀρχῆ. διαβάλλει τὸ ὅμοιον τῆς εἰσολλῶν τῆς δραμάτων.
 Ὑφέσθαι δὲ.] ὑποχωρῆσαι, εἶξαι, ὑποχωρῆσαι, ἐν δ' ἔτι.
 Εὐ. Οὐδ'